

अप्रभूति Tatpur. f. (-तिः) Want of effort, little effort; e.g. *Rigv.*:
अप्रभूती वरुणो निरपः सृजत; (*Sāyana*: अप्रभूती = अप्रभूत्या
अल्पेनैव यत्नेन). E. अ neg. and प्रभूति.

अप्रमत्त Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) Attentive, assiduous,
vigilant; e.g. in *Yājñav.*: अप्रमत्तश्चरेन्नैवं सायाह्नि नाभिल-
क्षितः (*Vijñāneśvara*: अप्रमत्तो वाक्चक्षुरादिचापलरहितः);
or in the *Bhāgav. Pur.*: किं नु बालेषु शूरेण कलिनाधीर-
भीक्ष्णा । अप्रमत्तः प्रमत्तेषु यो वृको नृषु वर्तते; or अप्रमत्ता
शुचिः स्निग्धा पतिं स्वपतितं भजेत् (*Śrīdharaśw.*: = अवहितः
or अवहिता); or in the *Sāntiparv.*: अप्रमत्तो भवेद्राजा च्छि-
द्रदर्शी परात्मनोः; or in the *Kātha-Upan.*: अप्रमत्तस्तदा
भवति योगो हि प्रभवाप्ययौ; or in an instance of the *Kāśikā*
to *Pān.*: आ होतोरप्रमत्तक्षितिः. E. अ neg. and प्रमत्त.

अप्रमद Bahuvr. m. f. n. (-दः-दा-दम्) Joyless, sad; e.g.
in the following यमकावली (q. v.) of the *Bhāṭṭik.*, describing
the effects of the conflagration of Lankā: न गजा नगजा
दयिता दयिता विगतं विगतं ललितं ललितम् । प्रमदाप्रमदा-
महता महतामरणं मरणं समयात्समयात्; 'the excellent
mountain elephants were not saved, the motion of the birds
ceased, women (lit. woman) became joyless, struck (as it
were) by disease (or by flight), in time there came death
unto the brave, (but) not in battle'; (the commentaries
divide either प्रमदा अप्रमदा the latter = प्रमदरहिता हर्ष-
शून्येत्यर्थः, or प्रमदा प्रमदा the latter = प्रगतो मदी यस्या
इति प्रमदा हर्षशून्येत्यर्थः i. e. in either case to the same
effect). E. अ priv. and प्रमद.

अप्रमय Bahuvr. m. f. n. (-यः-या-यम्) (ved.) Immeasurable,
infinite; an epithet of the neuter Brahman (*Sankara*: = अ-
प्रमेय). E. अ priv. and प्रमय.

अप्रमा Tatpur. f. (-मा) The reverse of प्रमा, viz. ¹The same
as अप्रमाण I. q. v.; e.g. in *Mādhava's Jaiminiya-nyāyam.*:
सदाचारो ऽप्रमा मा वा निर्मूलत्वादमानता । अष्टकादेरिवै-
तस्य समूलत्वात्प्रमाणता ॥ होलाकोत्सवादिसदाचारस्य मूलभू-
तवेदाभावादप्रामाण्यमिति चेत् ॥ न &c.; or गुणनामत्वसदे-
हादप्रमा चोदनेति चेत् । नोक्तव्यायेन संघस्य नामधेयत्वनिर्ण-
यात्. ²(In the Vaiśeṣika philosophy.) Knowledge which
is not absolute, viz. knowledge which is either at variance
with the properties of the thing supposed to be known (see
विपर्यय), as if one believes, he knows 'Soul or Self when
he attributes to it properties belonging to Body', or know-
ledge based on doubt (see संशय), as if one does not know
whether 'an object is a man or a post'. E. अ neg. and प्रमा.

अप्रमाण I. Tatpur. n. (-णम्) No-authority, a rule, injunction,
reasoning, saying, precedent &c. which is not binding, no
standard to be guided by, irrelevancy; (comp. the similar
terms अप्रमा, अप्रामाण्य, अमा, अमाल, अमान, अमानता,
also प्रमाणाभास); e.g. in *Mādhava's Jaiminiya-nyāyam.*:
अर्थाबोधादप्रमाणं पिकालभनचोदना । मैवं स्नेच्छप्रसिद्ध्यापि
तद्वोधादविच्छया; or अगुणत्वादानामत्वादमन्त्रत्वादनन्वये ।
अष्टत्वाद्यप्रमाणं चेन्नार्थवादतयान्वयात्; or in the *Nyāya S.*:
रोधोपघातसादृश्येभ्यो व्यभिचारादनुमानमप्रमाणम्, or in the
instance s. v. अनैकान्तिकत्व; or *Sankara* in the comm. on
the *Bṛihadār.*: यदि तावदुपनिषदो ब्रह्मैकत्वप्रतिपत्तिप्रमां
कुर्वन्ति कथमप्रमाणं भवेयुः; or in a *Vārtt.* to *Pāṇini*: तद्धि-
तार्थनिर्देशे लिङ्गवचनमप्रमाणं तस्याविवक्षितत्वात् 'gender
and number are irrelevant (i. e. not the subject of the rule)

in the chapter on the derivations with taddhitas &c.'
(*Kaīyāta*: अप्रमाणमिति । तद्वशात्कार्यस्य विधिनिषेधो न
भवत इत्यर्थः); or in the *Sakunt.*: तस्याप्रमाणं वचनं जनस्य
'the word of such a person is no-authority, (where अप्रमाणम्
is not to be considered as a Bahuvr.). E. अ neg. and प्रमाण.

II. Bahuvr. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Immeasurable, im-
mense, infinite; (the word occurs scarcely in this sense in
the classical Sanskrit; comp. the following articles). E. अ
priv. and प्रमाण.

अप्रमाणशुभ Bahuvr. m. pl. (-भाः) (In Buddhistic doctrine.)
The name of a class of divinities which belong to the
second degree of the third dhyāna or contemplation (literally,
according to the Buddh. interpretation, 'of immeasurable
virtue'). E. अप्रमाण and शुभ.

अप्रमाणाम Bahuvr. m. pl. (-भाः) (In Buddhistic doctrine.)
The name of a class of divinities which belong to the second
degree of the second dhyāna or contemplation (liter. 'of
immeasurable splendour'). E. अप्रमाण and आभा.

अप्रमाद I. Tatpur. m. (-दः) ¹Attentiveness, assiduity, vi-
gilance; e.g. *Sankara* in the comm. on the *Kātha-Upan.*:
न हि बुद्ध्यादिचेष्टाभावे प्रमादसंभवो ऽस्ति । तस्मात्प्रागिव बु-
द्ध्यादिचेष्टोपरमादप्रमादो विधीयते; or *Sāntiparv.*: अप्रमा-
दश्च शीघ्रं च राज्ञो भूतिकरं महत्; or अप्रमादेन शिचेथाः च-
मां बुद्धिं धृतिं मतिम्. (*Kullūka* mentions it as one of the five
kinds of नियम q. v., but differs in this respect from the
Yoga philosophy where it does not belong to the latter
notion; comp. अप्रमादता. In the Buddh. *Dhammapada* it
is the subject of the second chapter.) ²The former personified
as a son of Dharma (righteousness) who is a son of (the
masc.) Brahman, by Buddhi (intellect), a daughter of Da-
ksha, accord. to the *Linga Purāna*. E. अ neg. and प्रमाद.

II. Bahuvr. m. f. n. (-दः-दा-दम्) Attentive, vigilant,
assiduous. Comp. अप्रमादम्. E. अ priv. and प्रमाद.

अप्रमादता f. (-ता) Attentiveness, vigilance, assiduity. *Yā-
jñavalkya* calls it one of the ten kinds of नियम q. v.; but
the Yoga philosophy does not mention it in the definition
of this term; comp. अप्रमाद I. E. अप्रमाद II., taddh. aff. तल्.

अप्रमादम् Tatpur. ind. Attentively, watchfully, assiduously;
e.g. *Vājas.*: सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रचन्ति सद-
मप्रमादम्. [The meaning of this word would apparently
also result from the Bahuvr. अप्रमाद taken as a neuter in
the accus., but as the latter is udātta on the last syllable,
and as अप्रमादम् is in the Vedas udātta on the first, it
seems necessary to distinguish both forms etymologically.]
E. अ neg. and प्रमादम् (मद् with प्र, kṛit aff. णमुल्).

अप्रमादिन् Tatpur. m. f. n. (-दी-दिनी-दि) The same as
अप्रमाद II. or अप्रमत्त. E. अ neg. and प्रमादिन्.

अप्रमाद्यत् Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त्) The same as अप्रमाद II.
or अप्रमत्त; e.g. *Yāska*, in explaining *Vājas.* 34. 55.: रचन्ति
सदमप्रमादं संवत्सरमप्रमाद्यन्तः. E. अ neg. and प्रमाद्यत्.

अप्रमायुक Tatpur. m. f. n. (-कः-का-कम्) ved. (Probably.)
Immense, very long (comp. अप्रमय); in the *Atharv.*: भद्रं
पुरुषजीवनं कृणोत्वप्रमायुकम्. E. अ neg. and प्रमायुक.

अप्रमित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) ¹Not authoritatively
established, unproved; e.g. *Rāmakrishṇatīrtha*: (the महा-
वाक्य of the *Vedānta* is) नापि राजपुरुषे राजायमितिवदौ-